

вете. Тука, както и другадѣ, не било направено нито най-малко съпротивление. При появлението на турците въстаниците сж разбѣгали, раздѣлили сж на малки групи и сетнѣ уловени въ плѣнъ, биле избити единъ по единъ. До колкото ми е познато въ сичките тия мѣста нито единъ турчентъ не е билъ убитъ при усмирението на въстанието. Сичката загуба на хора отъ турците са отнася къмъ началото на въстанието, за това лѣсно е да са проумѣе неговата сила и значение. Въстание, усмирено безъ загубата нито на единъ солдатъ не е можало да има тоя опасенъ характеръ, който иска да му припише серъ Хенри Елиотъ, за да оправдае нечутото избивание на бѣлггарете и разорѣнието на стотини села. Тукъ, най-вече са е отличилъ Тусунъ-бей, който са е обогатилъ въ смѣтка на злочестите жертви. Той билъ дошелъ на чело на баши-бозуците, влѣзалъ въ Клисура, ограбилъ масторски кѣщите и, убилъ 200 жени, откаралъ още толкова въ плѣнъ, като са предавалъ на най-ужасни бѣснувания, убилъ по-вече отъ 600 мъжъе и, най-сетнѣ, изгорилъ сичките кѣщи наедно съ старците и болните, които сж въ тѣхъ биле. Грабежа билъ най-систематически, и ние вече видѣхме, че турците сж земали сичко, което е било възможно да са земе.

Разбира са, тѣ не сж пазили и църквите, и приказваха ми, че у Тосунъ-бея, когато придружавалъ Беринга, на коня му уздата била украсена съ църковни принадлежности.

Въ Клисура имало двѣ мъжки школи и една женска. Сичките тѣ сж изгорѣни а отъ учителите двама сж убити, третия побѣгналъ, а четвъртия е заточенъ. Учителки имало само двѣ и благодарение на